

10. శిక్షల పుస్తకం

۱۰ - كِتَابُ الْحُدُودِ

మొదటి అధ్యాయం

۱ - بَابُ حَدِّ الزَّانِي

వ్యభిచారికి విధించబడే శిక్ష

1034. హజ్రత్ అబూహురైరా (రజి) మరియు జైద్ బిన్ ఖాలిద్ జుహనీ (రజి)ల కథనం : ఒక పల్లెటూరి వ్యక్తి దైవప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం)సన్నిధికి వచ్చి, “దైవప్రవక్తా (స)! నేను దైవసాక్షిగా మిమ్మల్ని అభ్యర్థిస్తున్నాను - తమరు నా వ్యవహారంలో దైవ గ్రంథం ఆధారంగా తీర్చివ్వండి” అని విన్నవించుకున్నాడు. ఆ తరువాత అతని కన్నా కాస్త ఎక్కువ విజ్ఞుడైన వ్యక్తి ముందుకు వచ్చి, ‘మా వ్యవహారాన్ని దైవ గ్రంథం ఆధారంగానే పరిష్కరించండి. అయితే ఈ సందర్భంగా అసలేం జరిగిందో చెప్పడానికి అనుమతించండి” అని అన్నాడు. “సరే చెప్పు” అని ఆయన (సఅసం) అన్నారు. “నా కొడుకు ఇతని దగ్గర పాలేరుగా పనిచేసేవాడు. ఒక రోజు ఆ అబ్బాయి ఇతని భార్యతో వ్యభిచారం చేశాడు. నా కుమారునికి రాళ్లు రువ్వే శిక్ష విధించబడుతుందని నాకు తెలియగానే నష్టపరిహారంగా నేనితనికి నూరు మేకల్ని, ఒక బానిసరాలిని ఇచ్చాను. అయితే ఆ తరువాత నేను

(۱۰۳۴) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ وَزَيْدِ بْنِ خَالِدٍ الْجُهَنِيِّ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُمَا، أَنَّ رَجُلًا مِّنَ الْأَعْرَابِ أَتَى رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أُنْشِدُكَ بِاللَّهِ إِلَّا قَضَيْتَ لِي بِكِتَابِ اللَّهِ! فَقَالَ الْآخَرُ - وَهُوَ أَفْقَهُ مِنْهُ -: نَعَمْ، فَأَقْضِ بَيْنَنَا بِكِتَابِ اللَّهِ، وَاتَّقِ لِي، فَقَالَ: قُلْ، قَالَ: إِنَّ ابْنِي كَانَ عَسِيفًا عَلَى هَذَا، فَرَزَنِي بِأَمْرَاتِهِ، وَإِنِّي أُخْبِرْتُ أَنَّ عَلَى ابْنِي الرَّجْمَ، فَأَقْتَدَيْتُ مِنْهُ بِمَائَةِ شَاةٍ وَوَلِيدَةٍ،

విద్వాంసులను విచారించగా, నా కొడుకుకు నూరు కొరడా దెబ్బలు కొట్టాలనీ, ఒక ఏడాది కాలంపాటు నగరం నుంచి బహిష్కరించాలనీ, ఇతని భార్యకు శిలా శిక్ష విధించాలని వారు చెప్పారు” అని జరిగిందంతా వివరించాడు. దైవప్రవక్త (సఅసం) ఇదంతా విని, “ఎవరి అధీనంలో నా ప్రాణముందో ఆ శిక్షింతుని సాక్షి! నేను మీ వ్యవహారాన్ని దైవగ్రంథం ప్రకారమే పరిష్కరిస్తాను. నీవు ఇచ్చిన మేకలు, బానిసరాలు నీకు తిరిగి ఇచ్చేయబడతాయి. నీ కొడుక్కి నూరు కొరడా దెబ్బలు శిక్షతో పాటు, ఒక సంవత్సర కాలంపాటు నగర బహిష్కరణ గావించబడుతుంది. (తరువాత ఆయన తన సహచరుడు అనీస్ నుద్దేశ్యించి) ఉనైస్! నీవు ఈ వ్యక్తి భార్య దగ్గరకెళ్ళి విచారించు. అమె గనక తన నేరాన్ని ఒప్పుకుంటే శిలా శిక్ష విధించాలి” అని తీర్పు ఇచ్చారు. (బుఖారీ, ముస్లిం - హదీసు వాక్యాలు మాత్రం ముస్లింలోనివి)

సారాంశం

వ్యభిచరించిన వ్యక్తి వివాహితుడైతే రాళ్లు రువ్వే శిక్ష విధించబడుతుందనీ, అవివాహితుడైతే నూరు కొరడా దెబ్బలు కొట్టడంతోపాటు ఒక సంవత్సర కాలం పాటు నగర బహిష్కరణ చేయబడుతుందనీ ఈ హదీసు ద్వారా స్పష్టమవుతున్నది. హనఫీ పండితులు నగర బహిష్కరణకు అనుకూలంగా లేరు. అయితే ఈ ధోరణి హదీసుకు విరుద్ధమైనదన్నది గమనార్హం. వ్యభిచార నేరానికి బదులుగా నష్టపరిహారం చెల్లించి అవతలి వారితో రాజీకి రావటం కూడా సరైనది కాదు. మానమర్యాదల పరిరక్షణ నోట్లతో సాధ్యం కాదు, దానికోసం శిక్షలు కఠినంగా ఉండాలి. శిక్షలను అమలుపరచాలి

فَسَأَلْتُ أَهْلَ الْعِلْمِ، فَأَخْبَرُونِي أَنَّ عَلَى ابْنِي جَلْدَ مِائَةٍ وَتَغْرِيبَ عَامٍ، وَأَنَّ عَلَى امْرَأَةِ هَذَا الرَّجُلِ لَأَقْصَيْنِ بَيْنَكُمَا بِكِتَابِ اللَّهِ، الْوَلِيدَةُ وَالْعَنَمُ رَدُّ عَلَيْكَ، وَعَلَى ابْنِكَ جَلْدُ مِائَةٍ وَتَغْرِيبُ عَامٍ، وَاعْدُ يَا أَنْتَسُ! إِلَى امْرَأَةٍ هَذَا، فَإِنْ اعْتَرَفَتْ فَارْجِعْهَا». مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، وَهَذَا اللَّفْظُ لِمُسْلِمٍ.

1035. దైవప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ప్రబోధించారని హజ్రత్ ఉబాదా బిన్ సామిత్ (రజి) తెలిపారు : “(షరీ యత్ ఆదేశాలను) నా నుండి గ్రహించండి. (సమాజ మర్యాదలను) నానుండి గ్రహించండి. అల్లాహ్ ఈ స్త్రీల కొరకు మార్గాన్ని స్పష్టపరిచాడు. అవివాహితుడైన వ్యక్తి అవివాహితురాలితో అక్రమ సంబంధం ఏర్పరచుకుంటే వారికి నూరు కొరడా దెబ్బల చొప్పున కొట్టబడతాయి. ఒక ఏడాది కాలం పాటు నగరం నుంచి బహిష్కరించటం జరుగుతుంది. ఒకవేళ వివాహితుడు వివాహితురాలితో వ్యభిచరిస్తే నూరు కొరడా దెబ్బలతో పాటు రాళ్లు రువ్వబడతాయి.” (ముస్లిం)

1036. హజ్రత్ అబూహురైరా (రజి) కథనం : ఒక ముస్లిం వ్యక్తి దైవప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) సన్నిధికి వచ్చాడు. అప్పుడు దైవప్రవక్త (సఅసం) మస్జిద్‌లో ఉన్నారు. “ఓ దైవప్రవక్తా (స)! నేను వ్యభిచారం చేశాను” అన్నాడు బిగ్గరగా. దైవప్రవక్త (స) తన ముఖాన్ని అతని వైపు నుంచి తిప్పుకున్నారు. అతను మరోసారి దైవప్రవక్త (స) ముందుకు వచ్చి “నేను వ్యభిచారం చేశాను” అని అన్నాడు. ఆయన (స) తన ముఖావరణాన్ని తిప్పుకున్నారు. ఈ విధంగా ఆ వ్యక్తి నాలుగుసార్లు - ఆయన (స) ముందుకు వచ్చి తన

(۱۰۳۵) وَعَنْ عُبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «خُذُوا عَنِّي، خُذُوا عَنِّي، فَقَدْ جَعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا، الْبِكْرُ بِالْبِكْرِ جَلْدٌ مِائَةٌ وَنَفْيٌ سَنَةً، وَالثَّيْبُ بِالثَّيْبِ جَلْدٌ مِائَةٌ وَالرَّجْمُ». رَوَاهُ مُسْلِمٌ.

(۱۰۳۶) وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ، قَالَ: أَتَى رَجُلٌ مِّنَ الْمُسْلِمِينَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، وَهُوَ فِي الْمَسْجِدِ، فَقَادَاهُ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنِّي زَنَيْتُ، فَأَعْرَضَ عَنْهُ، فَتَتَعَى تَلَقَاءَ وَجْهِهِ، فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنِّي زَنَيْتُ، فَأَعْرَضَ عَنْهُ، حَتَّى تَنَى ذَلِكَ عَلَيْهِ أَرْبَعَ مَرَّاتٍ، فَلَمَّا شَهِدَ عَلَى نَفْسِهِ أَرْبَعَ شَهَادَاتٍ دَعَاهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، فَقَالَ: «أَبُكَ جُنُونٌ؟»

నేరాన్ని ఒప్పుకున్నాడు. అతడు తనకు వ్యతిరేకంగా స్వయంగా నాలుగుసార్లు సాక్ష్యమిచ్చినందున ఆయన (స) అతణ్ణి తన దగ్గరికి పిలిచి “నీవేమైనా పిచ్చి వాడివా?” అని అడిగారు. “లేదండీ” అని అన్నాడతను. “నీకు పెళ్ళయిందా?” అని మళ్ళీ ప్రశ్నించారాయన (స). “అయిందండీ” అని బదులిచ్చాడు. అప్పుడు ఆయన (స) (తన సహచరుల నుద్దేశ్యించి) “ఇతణ్ణి తీసుకెళ్ళి రాళ్లు రువ్వండి” అని ఆదేశించారు.

(బుఖారీ, ముస్లిం)

సారాంశం

ఈ హదీసు ఆధారంగా కొంతమంది వ్యభిచార నేరం చేసిన మనిషి నాలుగుసార్లు నేరాన్ని ఒప్పుకోవాలన్న షరతు పెట్టారు. వాస్తవానికి హదీసులో ఆ వ్యక్తి తనంతట తానుగా నాలుగుసార్లు ఆ నేరానికి పాల్పడినట్లు చెప్పుకున్నాడు. ఆ మేరకు అతనిచేత ఎవరూ చెప్పించ లేదు. నాలుగు సార్లు నేరాన్ని ఒప్పుకోవాలన్న షరతు ఇందులో ఎక్కడా లేదు. అతని ఒప్పు కోలుపై దైవప్రవక్త (స) మాటిమాటికీ దాటవేసి ప్రయత్నం చేశారు. నాలుగుసార్లు ఆ వ్యక్తి సాక్ష్యం ఇచ్చిన తరువాత కూడా పలుకోణాల నుంచి ప్రశ్నలు వేసి ఈ వ్యవహారంలో ఎలాంటి అనుమానానికి, మీమాంసకు తావు ఉండకుండా చేశారు. అన్ని విధాలుగా ఆ వ్యక్తి శిక్షార్హుడని స్పష్టంగా తేలిపోయిన తరువాతనే శిక్షను అమలుపరచమని ఆజ్ఞాపించారు. కాబట్టి ఈ హదీసు ఆధారంగా వ్యభిచార నేరస్థుడు తన నేరాన్ని నాలుగుసార్లు ఒప్పుకుని తీరాలని షరతు పెట్టడం సమంజసం కాదు.

1037. హజ్రత్ ఇబ్నె అబ్బాస్ (రజి) కథనం : మాయిజ్ బిన్ మాలిక్ (రజి) దైవప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) వద్దకు వచ్చినప్పుడు ఆయన (సఅసం) అతన్ని ఉద్దేశ్యించి, “బహుశా నువ్వు ముద్దుపెట్టుకోవటం, కౌగిలించుకోవటం లేదా కవ్వించటం, లేదా చెడు చూపు

قَالَ: لَا، قَالَ: «فَهَلْ أَحْصَيْتَ؟» قَالَ: نَعَمْ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «ادْهَبُوا بِهِ، فَارْجُمُوهُ».

(۱۰۳۷) وَعَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُمَا، قَالَ: لَمَّا أَتَى مَاعِزُ بْنُ مَالِكٍ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ قَالَ لَهُ: «لَعَلَّكَ قَبِلْتَ، أَوْ غَمَزْتَ،

చూడటం లాంటివి చేశావేమో!” అని విచారించారు. “లేదు దైవప్రవక్తా (స)!”

అని ఆ వ్యక్తి సమాధానమిచ్చాడు.

(బుఖారీ)

సారాంశం

ఈ హదీసు ద్వారా సృష్టమయ్యేదేమిటంటే వ్యభిచార నేరానికి పాల్పడిన వ్యక్తి స్పష్టంగా, తాను ఆ నేరానికి పాల్పడినట్లు అంగీకరించే వరకూ, అతడు ఎలాంటి ఒత్తిళ్ళకూ, ప్రలోభాలకు లొంగలేదని ఇదమిత్థంగా తెలియనంతవరకూ రాళ్లు రువ్వే శిక్షను అతనిపై విధించకూడదు.

1038. హజ్రత్ ఉమర్ బిన్ ఖత్తాబ్ (రజి) కథనం ప్రకారం ఆయన (స్వయంగా) ఇలా ప్రసంగించారు - ముహమ్మద్ (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) కు అల్లాహ్ సత్యాన్నిచ్చి పంపాడు. ఆయన (స) పై గ్రంథాన్ని అవతరింపజేశాడు. ఆయన (స)పై అవతరింపజేసిన దానిలో శిలాశిక్షకు సంబంధించిన సూక్తి కూడా ఉంది. మేము స్వయంగా దాన్ని పఠించాము, జ్ఞాపకం కూడా చేసుకున్నాము. ఇంకా దాన్ని బాగా అర్థం చేసుకున్నాము, మనో మస్తిష్కాలలో పదిలపరచుకున్నాము. అంతేకాదు, దైవప్రవక్త (సఅసం) శిలా శిక్షను అమలుపరచారు. ఆయన (స) తదనంతరం మేము సయితం ఆ శిక్షను అమలుపరచాము. కాని కొంతకాలం గడచిన మీదట ప్రజలు, ‘దైవగ్రంథంలో మేమెక్కడా శిలా శిక్ష గురించిన ప్రస్తావన చూడలేద’ని అంటారేమోనని నాకనుమానంగా ఉంది. ఈ విధంగా వారు దేవుడు అవతరింపజేసిన ‘విధి’ని పరిత్యజించి

أَوْ نَظَرْتُ»، قَالَ: لَا، يَا رَسُولَ اللَّهِ! رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ.

(۱۰۳۸) وَعَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ، أَنَّهُ خَطَبَ، فَقَالَ: إِنَّ اللَّهَ بَعَثَ مُحَمَّدًا بِالْحَقِّ، وَأَنْزَلَ عَلَيْهِ الْكِتَابَ، فَكَانَ فِيمَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْهِ آيَةُ الرَّجْمِ، قَرَأْنَاهَا، وَوَعَيْنَاهَا، وَعَقَلْنَاهَا، فَرَجَمَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، وَرَجَمْنَا بَعْدَهُ، فَأَخْشَى أَنْ طَالَ بِالنَّاسِ زَمَانٌ أَنْ يَقُولَ قَائِلٌ: مَا نَجِدُ الرَّجْمَ فِي كِتَابِ اللَّهِ، فَيَضِلُّوا بِتَرْكِ فَرِيضَةٍ أَنْزَلَهَا اللَّهُ، وَأَنَّ الرَّجْمَ

మార్గభ్రష్టులవుతారేమో! వాస్తవానికి దైవగ్రంథంలో శిలా శిక్ష ఉందన్నది సత్య బద్ధం. వివాహితుడై ఉండి, వ్యభిచారానికి పాల్పడిన వ్యక్తికి ఈ శిలా శిక్ష విధించబడుతుంది - వారు పురుషులైనా సరే, స్త్రీలైనా సరే - సాక్ష్యాలు ముందుకు వచ్చినమీదట లేదా గర్భవతి అని తెలిసినపుడు లేదా నేరస్థుడు తన నేరాన్ని స్వయంగా ఒప్పుకున్నప్పుడు (ఈ శిక్ష విధించబడుతుంది). (బుఖారీ)

సారాంశం

వ్యభిచార నేరం మూడు విధాలుగా నిరూపితం అవుతుందని ఈ హదీసు ద్వారా స్పష్టమవుతోంది. 1. నాలుగు సాక్ష్యాలుండాలి. 2. లేదా నేరస్థుడు తన నేరాన్ని తనంతట తానుగా అంగీకరించాలి. 3. లేదా స్త్రీ గర్భవతి అని నిర్ధారణ అవ్వాలి.

ఒకవేళ స్త్రీ పెళ్ళి కాకుండానే గర్భవతి అయినపక్షంలో ఏం చేయాలి? ఇట్టి స్థితిలో హద్దు (శిక్ష)ను విధించాల్సిందేనని హజ్రత్ ఉమర్ (రజి), ఇమామ్ మాలిక్ (రహ్మాలై), ఆయన శిష్యులు భావిస్తున్నారు. అయితే కేవలం గర్భవతి అన్న కారణంపై హద్దు (శిక్ష) విధించబడజాలదని ఇమామ్ షాఫాయి (రహ్మాలై), ఇమామ్ అబూహనీఫా (రహ్మాలై)లు అభిప్రాయపడుతున్నారు. ఈ హదీసు పలువురు సహాబీల (రజి)చే ఉల్లేఖించబడింది.

హజ్రత్ ఉబై బిన్ కాబ్ (రజి) ఉల్లేఖనంలో ఇలా ఉంది : అహ్మబ్ సూరా బఖరా సూరాకు సమానంగా ఉండేది. తరువాత అందలి కొన్ని భాగాలు రద్దు అయినాయి. వివాహితుడైన పురుషుడుగానీ, వివాహితురాలైన స్త్రీగానీ వ్యభిచారం చేస్తే రాళ్లు రువ్వండి అనే సూక్తిని మేము అందులో పఠించేవారము. తరువాత ఈ సూక్తి పారాయణం రద్దు పరచబడింది. అయితే 'అదేశం' మాత్రం మిగిలివుంది.

1039. దైవప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ప్రవచించగా తాను విన్నానని హజ్రత్ అబూహురైరా (రజి) తెలిపారు: "మీలోని ఎవరి బానిస స్త్రీ అయినా వ్యభిచారానికి పాల్పడి, ఆమె వ్యభిచరించినట్లు నిర్ధారణ అయితే అతడా మెను శిక్షించాలి. అంతేగాని ఆమెను

(۱۰۳۹) وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «إِذَا زَنَتْ أَمَةٌ أَحَدَكُمْ، فَتَبَيَّنَ زَنَاهَا، فَلْيَجْلِدْهَا الْحَدَّ، وَلَا يَرْبُ عَلَيْهَا، ثُمَّ إِنْ

భీష్మరించకూడదు. రెండవసారి కూడా ఆ బానిస స్త్రీ వ్యభిచారానికి ఒడిగడితే అప్పుడు కూడా శిక్ష విధించబడుతుంది- దూషించటం జరగదు. మరి ఆ బానిస స్త్రీ మూడవసారి కూడా వ్యభిచారానికి పాల్పడితే, వ్యభిచరించినట్లు స్పష్టంగా రుజువైతే ఆమెను అమ్మివేయాలి. ఆఖరికి వెంట్రుకలతో పేనబడిన త్రాడుకు బదులుగా అమ్మవలసి వచ్చినా సరే ఆమెను వదిలించుకోవాలి. (బుఖారీ, ముస్లిం - హదీసు వాక్యాలు మాత్రం ముస్లింలొనివి)

زَنْتٌ فَلْيَجْلِدَهَا الْحَدَّ، وَلَا يُرَبِّ عَلَيْهَا، ثُمَّ
إِنْ زَنْتِ الثَّالِثَةَ، فَتَبَيَّنَ زِنَاهَا، فَلْيَبْعَهَا، وَلَوْ
بِحَيْلٍ مِنْ شَعْرٍ. مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، وَهَذَا لَفْظُ مُسْلِمٍ.

సారాంశం

ఈ హదీసు ద్వారానూ, రాబోయే హజ్రత్ అలీ (రజి) హదీసు ద్వారానూ అర్థమయ్యే దేమిటంటే బానిస లేక బానిసరాలిపై యజమాని శిక్షను అమలుపరచగలడు. అయితే స్వతంత్రునిపై విధించే శిక్షలో ఇది సగం శిక్ష అయి ఉంటుంది. దివ్యగ్రంథంలో అల్లాహ్ సెలవిచ్చినట్లు; సౌశీల్యవతి అయిన స్వతంత్ర స్త్రీకి విధించబడే శిక్షలో ఇది సగం అయి ఉంటుంది. ఒకవేళ బానిసరాలు వివాహితురాలై ఉంటే, అట్టి పరిస్థితిలో ఆమెకు విధించబడే శిక్ష గురించి భేదాభిప్రాయం ఉంది. అంటే ఆమెపై శిక్ష విధించవలసింది ప్రభుత్వమా? లేక ఆమె యజమానా? యజమాని మాత్రమే ఈ స్థితిలోనూ శిక్ష విధించాలని మెజారిటీ విద్వాంసులు భావిస్తున్నారు. అయితే వివాహితురాలైన బానిసరాలిపై యజమాని శిక్ష విధించలేదని, ఎందుకంటే ఆమె ఒక్క యజమానికి మాత్రమే లోబడి లేదనీ, మరో వంక ఆమె భర్తకు కూడా ఆమెపై అజమాయిషీ ఉందనీ ఇమామ్ మాలిక్ (రహ్మా.లై) అభిప్రాయ పడుతున్నారు. ఒకవేళ ఆ బానిసరాలి భర్త కూడా ఆ యజమానివద్దనే బానిసగా ఉంటే అట్టి స్థితిలో యజమానిదే తుది నిర్ణయమవుతుందని ఆయన చెప్పారు.

ఒక స్వతంత్రురాలైన స్త్రీ అక్రమ సంబంధానికి పాల్పడినట్లు ఏ ఏ ఆధారాలు, సాక్ష్యాలు సమర్పించబడతాయో అలాంటి సాక్ష్యాలే ఒక బానిసరాలి విషయంలో కూడా సమర్పించవలసి ఉంటుంది. మరి కొంతమంది దృష్టిలో ఈ సాక్ష్యాలేమీ అక్కరలేదు, ఆమె తప్పుచేసినట్లు ఆమె యజమాని దృఢ నిశ్చయానికి వస్తే చాలు.

1040: హజ్రత్ అలీ (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ఇలా ప్రవచించారు : “మీ అధీనంలో వున్న బానిసరాలు (లేక బానిస - నేరస్థులని నిరూపితం అయినప్పుడు) శిక్షలు విధించండి.” (దీనిని అబూదావూద్ ఉల్లేఖించారు - ‘ముస్లిం’ లో ఈ ఉల్లేఖనం ‘మౌఖూఫ్’గా ఉంది)

1041. హజ్రత్ ఇమాన్ బిన్ హుసైన్ (రజి) కథనం : జుహైన తెగకు చెందిన ఒక స్త్రీ దైవప్రవక్త (సఅసం) దగ్గరికి వచ్చింది. అప్పటికి ఆమె తాను పాల్పడిన వ్యభిచార పాపఫలంగా గర్భవతి కూడా అయింది. “దైవప్రవక్తా (స)! నేను శిక్షార్హురాలిని. కనుక తమరు నాపై శిక్షను విధించండి” అని ప్రాధేయపడింది. దైవప్రవక్త (సఅసం) ఆమె తాలూకు సంరక్షకుణ్ణి పిలిపించి, “ఈమె యెడల దయాభావంతో మెలగు. ప్రసవించిన తరువాత ఈమెను నా వద్దకు తీసుకురా” అని సలహా ఇచ్చారు. ఆ వ్యక్తి దైవప్రవక్త (స) చెప్పినట్లే చేశాడు. ఆయన (స) ఆమె గురించి అడేశాలు జారీ చేశారు. ఆమె నిర్బంధించబడింది. ప్రవక్త అడేశానుసారం ఆమెపై రాళ్ళు రువ్వబడ్డాయి. తరువాత ఆమె అంత్యక్రియల నమాజ్ చేయబడింది. అప్పుడు హజ్రత్ ఉమర్ (రజి) కల్పించుకుని, “ఓ దైవప్రవక్తా (స)! తమరు వ్యభిచారానికి

(۱۰۴۰) وَعَنْ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «أَقِيمُوا الْحُدُودَ عَلَى مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ» رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ، وَهُوَ فِي مُسْلِمٍ مُؤَوَّفٌ.

(۱۰۴۱) وَعَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُمَا، أَنَّ أَمْرَأَةً مِنْ جُهَيْنَةَ أَتَتْ النَّبِيَّ ﷺ، وَهِيَ حُبْلَى مِنَ الزَّانَا، فَقَالَتْ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ! أَصَبْتُ حَذًا، فَأَقْنَهُ عَلَيَّ، فَدَعَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَارْتَدَّ بِهَا، فَقَالَ: «أَحْسِنِ إِلَيْهَا، فَإِذَا وَضَعْتَ فَأَتِنِي بِهَا»، فَفَعَلَ، فَأَمَرَ بِهَا فَشُكَّتْ عَلَيْهَا تَيَابُهَا، ثُمَّ أَمَرَ بِهَا فَرُجِمَتْ، ثُمَّ صَلَّى عَلَيْهَا، فَقَالَ عُمَرُ: أَتُصَلِّي عَلَيْهَا يَا نَبِيَّ اللَّهِ! وَقَدْ زَنَتْ؟ فَقَالَ: «لَقَدْ تَابَتْ تَوْبَةً، لَوْ

పాల్పడిన ఒక పాపిష్టురాలి అంత్య క్రియల నమాజ్‌లో పాల్గొంటారా?” అని ఆశ్చర్యంగా అడగగా, ఆయన (సఅసం) ఇలా సమాధానమిచ్చారు : “ఈమె పశ్చాత్తాపం చెందింది. ఈమె చెందిన పశ్చాత్తాపం ఎంత గొప్పదంటే, ఒకవేళ దాన్ని మదీనా వాసుల్లోని డెబ్బయి మందికి పంచిపెట్టినా అది వారి (మన్నింపు)కై సరిపోతుంది. దైవం కోసం తన ప్రాణాన్ని సయితం ధారాదత్తం చేసిన ఇంతకన్నా గొప్ప త్యాగమయిని నీవు చూశావా?!” (ముస్లిం)

فُسِمَتْ بَيْنَ سَبْعِينَ مِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ لَوِصَتَهُمْ، وَهَلْ وَجَدَتْ أَفْضَلَ مِنْ أَنْ جَادَتْ بِنَفْسِهَا لِلَّهِ تَعَالَى؟» رَوَاهُ مُسْلِمٌ.

సారాంశం

గర్భవతి అయిన మహిళపై వ్యభిచార శిక్ష వెంటనే అమలుపరచబడదనీ, ప్రసవించిన తరువాత, పుట్టిన శిశువుకు పాలుపట్టే బాధ్యతను ఎవరయినా తీసుకున్న తరువాతనే ఈ శిక్ష విధించబడుతుందని పై హదీసు ద్వారా అవగతమవుతోంది. ఒకవేళ పాలుపట్టే ఏర్పాటు జరగని పక్షంలో రెండేండ్ల పాల గడువు కూడా ముగిసిన తరువాతే శిక్ష అమల్లోకి వస్తుంది.

కాలు జారిన ఆ మహిళ పట్ల దయాభావంతో మెలగమని దైవప్రవక్త (సఅసం) హితవు పలకటం గమనార్హం. సాధారణంగా ఇలాంటి తప్పుచేసిన స్త్రీని అయినవారు, కానివారు, అమ్మలక్కలు - అందరూ సూటిపొటి మాటలతో బ్రతుకు దుర్భరం చేసివేస్తారు. ఇలాంటి ప్రతికూల వాతావరణం ఆమెను అస్వస్థతకు గురిచేయటమే గాకుండా, ఆమె కడుపులో పెరిగే బిడ్డకు కూడా హానికరంగా పరిణమిస్తుంది.

రాళ్లు రువ్వే శిక్షకు గురైన అపరాధి - పురుషుడైనా, స్త్రీ అయినా - వారి అంత్యక్రియల నమాజ్ చేయటం మాత్రం సంప్రదాయమే (మస్నూన్). ఇటువంటి వ్యక్తుల జనాజా నమాజ్‌లో సాధారణ ప్రజలు, ప్రముఖులు కూడా పాల్గొనాలని మెజారిటీ విద్వాంసులు అభిప్రాయపడ్డారు.

1042. హజ్రత్ జాబిర్ బిన్ అబ్దుల్లాహ్ (రజి) కథనం : దైవప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) అస్లం తెగకు చెందిన ఒక వ్యక్తికి శిలా శిక్ష విధించారు. ఒక యూద పురుషునికీ, ఒక యూద స్త్రీకి

(۱۰۴۲) وَعَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ ضَبَى اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُمَا قَالَ: رَجِمَ النَّبِيُّ ﷺ جُلًّا مِّنْ أَسْلَمَ، وَرَجُلًا مِّنَ الْيَهُودِ، وَأَمْرَأَةً.

కూడా ఇలాంటి శిక్షే విధించారు.
(ముస్లిం - యూద స్త్రీ పురుషుల శిలా
శిక్ష వృత్తాంతం 'సహీహైన్'లో ఇబ్నె
ఉమర్ (రజి)చే ఉల్లేఖించబడింది)

رَوَاهُ مُسْلِمٌ وَقِصَّةُ رَجُلٍ الْيَهُودِيِّينَ فِي الصُّبْحَيْنِ
مِنْ حَدِيثِ ابْنِ عُمَرَ.

సారాంశం

వ్యభిచార నేరానికి పాల్పడిన ఒక యూద పురుషుడు, ఒక యూద స్త్రీకి సంబంధించిన సంఘటన బుఖారీ, ముస్లిం గ్రంథాలలోనే గాక సునన్ గ్రంథాలలోనూ వచ్చింది. దాని ప్రకారం; మదీనాలో కొందరు యూదులు దైవప్రవక్త (స) సన్నిధికి వచ్చి; మాలాని ఒక పురుషుడు, ఒక స్త్రీ వ్యభిచారానికి పాల్పడ్డారు అని తెలియజేశారు. దానికి ఆయన (స), “తౌరాత్ గ్రంథంలో శిలా శిక్ష గురించి ఏముంది?” అని అడిగారు. “మేము వ్యభిచరించిన ఇద్దరి ముఖాలకు మసిపూసి, గాడిదపై కూర్చోబెట్టి ఊరేగిస్తాము - ఈ విధంగా వారిని అవమానపరుస్తాము” అని వివరించారు యూదులు. “ఒకవేళ మీరు చెప్పేదే నిజమైతే తౌరాత్ గ్రంథాన్ని తెచ్చి, దాన్ని చదవండి” అని దైవప్రవక్త (స) సూచించారు. యూదులు తౌరాత్ గ్రంథం తెచ్చి చదవసాగారు. శిలా శిక్ష ఆదేశం వున్న సూక్తి దగ్గరకు చేరగానే, దాన్ని పఠించే యువకుడు ఆ సూక్తిపై చేయిపెట్టి, దానికి క్రింద, పైనా ఉన్న సూక్తులను పఠించసాగాడు. ఆ సమయంలో హజ్రత్ అబ్దుల్లాహ్ బిన్ సలామ్ (రజి) కూడా అక్కడున్నారు. “దైవప్రవక్తా! అతని చేయిని తీయమని చెప్పండి” అన్నారు. ఆ వ్యక్తి చెయ్యి తీస్తే అక్కడ శిలా శిక్షకు సంబంధించిన ఆజ్ఞ ఉంది. అప్పుడు దైవప్రవక్త (స) వారిద్దరినీ శిలా శిక్ష విధించమని ఆదేశించారు.

1043. హజ్రత్ సయీద్ బిన్ సాద్ బిన్ ఉబాదా (రజి) కథనం : “మా ఇండ్లల్లో అత్యంత బలహీనుడు, బక్కవాడైన ఒక పొట్టి మనిషి ఉండేవాడు. అతడు మా బానిసరాళ్ళలో ఒకామెతో అక్రమ సంబంధం పెట్టుకున్నాడు. ఈ సంగతిని హజ్రత్ సాద్ (రజి) దైవప్రవక్త (సఅసం) దృష్టికి తీసుకురాగా; “అతణ్ణి శిక్షించండి” అని ఆయన (స) ఆదేశించారు. “దైవ ప్రవక్తా (సఅసం)! అతడు మరీ బలహీనంగా, బక్కపలచగా ఉన్నాడు కదా!” అని జనులు సందేహపడగా “నూరు

(۱۰۴۳) وَعَنْ سَعِيدِ بْنِ سَعْدِ بْنِ
عَبَادَةَ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ قَالَ: كَانَ فِي أَهْلِنَا
رَوْبِجِلٌ ضَعِيفٌ، فَحَبَسْتُ بِأَمْرٍ مِنْ إِمَائِهِمْ فَذَكَرَ
ذَلِكَ سَعْدُ لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَقَالَ: «اضْرِبُوهُ
حَدَّهُ»، فَقَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنَّهُ أضعفُ مِنْ

రెమ్మలు గల ఒక ఖర్జూర మండను తీసుకుని ఒకేసారి వాడిపై యుళిపించండి” అని దైవప్రవక్త (స) సూచించారు. ప్రజలు ఆయన (స) నూచనను యథాతథంగా పాటించారు. (దీనిని అహ్మద్, నసాయి, ఇబ్నె మాజాలు ఉల్లేఖించారు. దీని పరంపర ‘హసన్’ కోవకు చెందినది. ఇది మౌసూల్ మరియు ముర్సల్ కావటంపై భేదాభిప్రాయం ఉంది)

ذَلِكَ، فَقَالَ: خُذُوا عَنكَالًا فِيهِ مِائَةٌ شِمْرَاخٍ، ثُمَّ اضْرِبُوهُ بِهِ ضَرْبَةً وَاحِدَةً»، فَقَعَلُوا. رَوَاهُ أَحْمَدُ وَالتِّرْمِذِيُّ وَابْنُ مَاجَةَ، وَإِسْنَادُهُ حَسَنٌ، لَكِنْ اُخْتَلِفَ فِي رَضِيهِ وَإِسْنَانِهِ.

సారాంశం

ఈ హదీసు వల్ల అవగతమయ్యేదేమిటంటే అవివాహితుడైన వ్యభిచారి తీవ్ర వ్యాధి గ్రస్తుడుగానో, మరీ బలహీనుడిగానో ఉండి కొరడా దెబ్బలు తింటే చచ్చిపోతాడనుకున్నప్పుడు అతనిపట్ల కొంత సడలింపుల వైఖరిని అవలంబించవచ్చు. అయితే దెబ్బల సంఖ్యలో మాత్రం తగ్గింపు ఉండదు. నూరు రెమ్మలు గల మండను తీసుకుని ప్రతి రెమ్మా అతనికి తగిలేలా కొట్టాలని అత్యధికమంది ఉలమా భావించగా, నూరు రెమ్మలు గల మండతో ఒక్కసారి కొడితే సరిపోతుందని మరి కొంతమంది అభిప్రాయపడ్డారు. పరియత్ విధించే శిక్షల పరమార్థం ప్రజలకు గుణపాఠం నేర్పడం మరియు శాంతిభద్రతలను నెలకొల్పడమేగాని మనుషులను చంపటం కాదు.

హదీసు ఉల్లేఖకులు

సయీద్ బిన్ సాద్ బిన్ ఉబాదా అన్నారీ (రజి) : సుప్రసిద్ధ సహాబీ. మరొక కథనం ప్రకారం తాబయీ అని తెలుస్తోంది. ఈయనచే కొన్ని హదీసులు ఉల్లేఖించబడ్డాయి. హజ్రత్ అలీ బిన్ అబూతాలిబ్ (రజి) తన పరిపాలనా కాలంలో ఈయన్ని యమన్ అధికారిగా నియమించారు.

1044. దైవప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ప్రవచించారని హజ్రత్ ఇబ్నె అబ్బాస్ (రజి) తెలిపారు : లూత్ జాతి చేష్టకు పాల్పడినట్లు నిర్ధారణ అయిన వారిని - ఆ చేష్ట చేసిన వారినీ, చేయించుకున్నవారినీ - ఇద్దరినీ

(۱۰۴۴) وَعَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُمَا، أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: «مَنْ

చంపేయండి. అలాగే జంతువులతో, లైంగిక సంపర్కం చేస్తూ కంటపడిన వారిని - ఆ చేష్టకు ఒడిగట్టిన పురుషుణ్ణి, ఆ జంతువును కూడా - వధించండి.” (దీనిని అహ్మద్ మరియు ‘నలుగురూ’ ఉల్లేఖించారు. దీని ఉల్లేఖకులు ఎన్ను దగ్గ వారుగా ధృవీకరించబడ్డారు. అయితే ఈ అంశంపై స్వల్పమయిన భిన్నాభిప్రాయాలు కూడా వ్యక్త మయ్యాయి)

సారాంశం

‘లూత్ జాతి చేష్ట’ అంటే అసహజమైన లైంగిక ప్రక్రియ. దైవప్రవక్త లూత్ (అలైహిస్సలాం) కాలం నాటి ప్రజలు సహజమైన లైంగిక ప్రక్రియకు బదులు అసహజమైన రీతికి పాల్పడటం వల్ల వారిపై దైవాగ్రహం విరుచుకుపడింది. ఆ చేష్ట నేడు ‘హోమో సెక్సువాలిటీ’గా పిలువబడుతోంది. కొన్ని పాశ్చాత్య దేశాలు ఈ నీతిమాలిన చేష్టను చట్టబద్ధమైనదిగా ఖరారు చేశాయి కూడా.

అసహజమైన, పరమ జుగుప్సాకరమయిన ఈ చేష్టను ఇస్లాం నిషేధించటమే గాకుండా దీన్ని నీతిబాహ్యమైన పోకడగా కూడా భావిస్తోంది. సమాజంలోని సౌశీల్యాన్ని, పారిశుద్ధ్యాన్ని పాడుచేసి మానవతను ఉత్థానస్థితి నుంచి పతనానికి చేర్చే ఈ పోకడను సమూలంగా తుడిచిపెట్టాలన్న ఉద్దేశ్యంతోనే ఇటువంటి వికృత చేష్టకు పాల్పడేవారిని హతమార్చమని మహనీయ ముహమ్మద్ (సఅసం) ఆదేశించారు.

ఆధునిక యుగంలో ఎన్ని వైద్యసదుపాయాలు పెరిగినా, మరెన్ని రోగనిరోధక మాత్రలు, ఇంజెక్షన్లు కనుగొనబడినా మానవ సముదాయాలు మాయ రోగాల బారిన పడుతూనే ఉన్నాయంటే దానికి ప్రధాన కారణం ఇస్లామీయ షరీయత్ సూచిస్తున్న నియమాల ఉల్లంఘనేనన్న వాస్తవాన్ని విస్మరించరాదు.

1045. హజ్రత్ ఇబ్నె ఉమర్ (రజి) కథనం : దైవప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) వ్యభిచారిని కొట్టడమేగాక నగరం నుంచి బహిష్కరించే శిక్ష కూడా విధించారు. హజ్రత్ అబూబక్ర (రజి) వ్యభిచారిని కొట్టడంతోపాటు నగర

وَجَدْتُمُوهُ يَعْمَلُ عَمَلَ قَوْمٍ لُوطٍ، فَاقْتُلُوا الْفَاعِلَ وَالْمَفْعُولَ بِهِ، وَمَنْ وَجَدْتُمُوهُ وَقَعَ عَلَىٰ بَهِيمَةٍ فَاقْتُلُوهُ وَاقْتُلُوا الْبَهِيمَةَ». رَوَاهُ أَحْمَدُ وَالْأَرْنَؤَةُ، وَرِجَالُهُ مُؤْتَفِقُونَ. إِلَّا أَنَّ يَهُدَىٰ أَخِيلَانَ.

(۱۰:۴۵) وَعَنْ ابْنِ عُمرَ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُمَا. أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ ضَرَبَ وَغَرَّبَ،

బహిష్కార శిక్ష విధించారు. (ఈ హదీసు ను తిర్మిజీ ఉల్లేఖించారు - దీని ఉల్లేఖకులు విశ్వసనీయులు. కాని ఇది మౌఖుఫ్ మరియు మర్బూ అనే విషయంలో మటుకు అభిప్రాయభేదం ఉంది)

1046. హజ్రత్ ఇబ్నె అబ్బాస్ (రజి) కథనం : ఆడవారిలా వేషధారణ చేసే మగవారినీ, మగవారిలా తయారయ్యే ఆడవారినీ దైవప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) శిక్షించారు. “వారిని మీ ఇండ్లలో నుంచి వెళ్ళగొట్టండి” అని కూడా ఆయన (సఅసం) పలికారు.

(బుఖారీ)

1047. హజ్రత్ అబూహురైరా (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ఇలా ప్రబోధించారు: “శిక్షలను తప్పించడానికి ఎంతగా ప్రయత్నించవచ్చునో అంతగానూ ప్రయత్నించండి.” (దీనిని ఇబ్నెమాజూ సేకరించారు. అయితే దీని ఆధారం బలహీనమైనది)

హజ్రత్ ఆయిషా (ర.అన్హా) ఆధారంగా తిర్మిజీ, హాకిమ్లు వివరించిన హదీసు వాక్యం ఇలా వుంది : “సాధ్యమైనంత వరకు ముస్లిములను శిక్షల బారినుండి కాపాడటానికి ప్రయత్నించండి.” (ఇది కూడా బలహీనమైనదే)

وَأَبُو بَكْرٍ صَرَبَ وَغَرَّبَ. رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ، وَرِجَالُهُ ثِقَاتٌ، إِلَّا أَنَّهُ اخْتَلَفَ فِي وَقْفِهِ وَرَفْعِهِ.

(۱۰۴۶) وَعَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُمَا، قَالَ: لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ الْمُخَنَّثِينَ مِنَ الرِّجَالِ، وَالْمَرْجَلَاتِ مِنَ النِّسَاءِ، وَقَالَ: «أَخْرِجُوهُمْ مِنْ بُيُوتِكُمْ». رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ.

(۱۰۴۷) وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «ادْفَعُوا الْحُدُودَ مَا وَجَدْتُمْ لَهَا مَدْفَعًا». أَخْرَجَهُ ابْنُ مَاجَةَ، وَسَنَدُهُ ضَعِيفٌ.

وَأَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ وَالْحَاكِمُ، مِنْ حَدِيثِ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهَا، بَلْفَظٍ: ادْفَعُوا الْحُدُودَ عَنِ الْمُسْلِمِينَ مَا اسْتَطَعْتُمْ. وَهُوَ ضَعِيفٌ أَيْضًا.

హజ్రత్ అలీ (రజి) ఆధారంగా బైహఖీ పొందుపరచిన హదీసులో ఇలా అనబడింది: “సాక్ష్యాధారాలు లేని (అనుమానాస్పదమయిన) వాటికి శిక్షలను విధించకండి.”

وَرَوَاهُ الْبَيْهَقِيُّ، عَنْ عَلِيٍّ، مِنْ قَوْلِهِ،
بَلْفَظٍ: اَدْرَعُوا الْحُدُودَ بِالشُّبُهَاتِ.

సారాంశం

నేర విచారణ సందర్భంగా ఏ కాస్త అనుమానం వచ్చినా తీర్పును వాయిదా వేయాలని ఈ హదీసు సూచిస్తోంది. నేరస్థుల్ని శిక్షించకుండా వదలివేయాలని దీని భావం ఎంతమాత్రం కాదు. కాకపోతే అన్ని కోణాల నుంచి సమగ్రమయిన విచారణ జరపాలి. పూర్తిగా నేరనిర్ధారణ జరగనిదే శిక్షల్ని విధించకూడదు.

1048. హజ్రత్ ఇబ్నై ఉమర్ (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ఇలా ఉద్ఘోషించారు: “అల్లాహ్ వారించిన పాడు పనులకు దూరంగా ఉండండి. ఒకవేళ ఎవరయినా ఆ పాడు పనుల వాతన పడిపోతే దేవుడు వేసిన తెరమరుగున అతడు ఉండిపోవాలి. దైవసన్నిధిలో (లోలోపలే కుమిలిపోతూ) పశ్చాత్తాపం చెందాలి. ఎందుకంటే తన పొర్వాన్ని (దోషాన్ని) మా ముందు బహిర్గతం చేసిన వానిపై మేము దైవగ్రంథాన్ని (దైవాజ్ఞను) విధించి తీరుతాము.” (దీనిని హాకిమ్ ఉల్లేఖించారు. ఇది మువత్తాల్ జైద్ బిన్ అస్లంచే ‘ముర్బల్’గా ఉల్లేఖించబడింది)

(۱۰۴۸) وَعَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «اجْتَنِبُوا هَذِهِ الْقَادُورَاتِ الَّتِي نَهَى اللَّهُ تَعَالَى عَنْهَا، فَمَنْ أَلَمَ بِهَا فَلْيَنْتَرِ بِسِتْرِ اللَّهِ تَعَالَى، وَلْيَتَّبِعْ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى، فَإِنَّهُ مَنْ يَبْدُ لَنَا عَفْوَ حَتَّى نَقِمَ عَلَيْهِ كِتَابُ اللَّهِ تَعَالَى». رَوَاهُ الْحَاكِمُ، وَهُوَ فِي الْمَوْطَأِ مِنْ مَرَاتِلِ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ.

సారాంశం

మానవ సహజమైన దౌర్బల్యం వల్ల మనిషి చేత తప్పు జరగటం అనూహ్యం కాదు. అయితే అలాంటి తప్పు జరిగిపోయినప్పుడు మనిషి తన తప్పిదాన్ని ఇతరుల ముందు చెప్పుకుంటూ తిరిగిబదులు దైవసన్నిధిలోనే క్షమాభిక్ష వేడుకోవాలి. దేవుడు అతని దోషాలను తెరమరుగు చేయదలచినప్పుడు దైవ సమక్షంలోనే పశ్చాత్తాపంతో కుమిలిపోవటం శ్రేయస్కరం.

కాని 'తౌబా' అంటే చెడు నుంచి మంచి వైపునకు మరలటమన్న సంగతిని అతడు మరచిపోరాడు. తమ ఆత్మలపై అన్యాయానికి ఒడిగట్టిన దాసులను దేవుడు మన్నించే మాట వాస్తవమేగాని, మాటిమాటికీ అక్రమాలకు పాల్పడవచ్చని మాత్రం దీని భావం కాదు. మానవుడు తన వల్ల జరిగిపోయిన తప్పిదం ఇంకోసారి పునరావృతం కాకుండా జాగ్రత్తపడటమే సినలయిన పశ్చాత్తాపం (తౌబా). సినలయిన పశ్చాత్తాపం చెందే దాసులను దేవుడు అమితంగా ఇష్టపడతాడు, వారి అంతస్థులను పెంచుతాడు.

హదీసు ఉల్లేఖకులు

జైద్ బిన్ అస్లం (రజి) : ఈయన బనూ అజ్లాన్ కు చెందిన వ్యక్తి. ఈయన బనీ అమ్ బిన్ ఔఫ్ అన్నారీకి మద్దతుదారులు. బద్ర్ యుద్ధంలో పాల్గొన్నారు. సిఫీన్ యుద్ధంలో హజ్రత్ అలీ (రజి) పక్షాన నిలిచారు. ఈయన్ని తులైహ్ బిన్ ఖువైలిద్ అనదీ బజాఖా యుద్ధాదినాన హిజ్రీ 11లో హతమార్పాడని హిషామ్ కల్బీ తెలిపారు.